

SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIU

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, dziewico anielskiej czystości, módl się za nami.

Święta Kingo, księżno ewangelicznie uboga, módl się za nami.

Święta Kingo, troskliwa Matko powierzonych Ci ludu, módl się za nami.

Święta Kingo, zatroskana o zbawienie każdego człowieka, módl się za nami.

Święta Kingo, opiekunko kapłanów, módl się za nami.

Święta Kingo, pełna szacunku dla sług Kościoła, módl się za nami.

Święta Kingo, o kult św. Stanisława Biskupa dbająca, módl się za nami.

Święta Kingo, roztropna przewodniczko do nieba, módl się za nami.

Święta Kingo, hojna fundatorko kościołów i klasztorów, módl się za nami. ...

Żywot Świętej Kingi

Jednego chłopca opętanego przez demona i trzymanego przez panią Annę, szczęsna Kinga przyszedłszy uderzyła groźbami i zaraz wyszedł z chłopca. Chłopiec stał się całkiem zdrowy, a po nakarmieniu opuścił klasztor.

Siostra Klara Jakobi, została przyjęta do klasztoru, gdy miała sześć lat życia, i na początku uczyła się abecadła i „Credo”. Przyszła do szczęsnej pani tam, gdzie ona mieszkała. Szczęsna pani ujrzawszy ją, podała jej swoją książkę, mówiąc: Czytaj na tej książce, córko. A gdy uczyniła nad nią znak krzyża, dziewczynka zaczęła czytać ten psalm: „Laudate Dominum, omnes gentes” - „Chwalcie Pana, wszystkie narody” (Ps 116,1), którego nigdy się nie uczyła.

Gdy ona była jeszcze bardzo młoda, pewnego razu, gdy przypadkowo spadła z krużganku, wielki gwóźdź przebił jej gardło. Już martwą przyniesiono do pani, która przeżegnawszy ją drzewem krzyża Pańskiego, przywróciła do pierwotnego życia.

Pewna siostra, imieniem Paulina, za pomocą płonącej świecy całkowicie zniszczyła oko siostry Zofii, która natychmiast została przyprowadzona do oratorium szczęsnej pani.

Szczęsna pani przeżegnała ją krzyżem świętym i wnet cały ból ustał.

Dziewczyna za odzyskanie swego wzroku z wielką radością złożyła dzięki Bogu i szczęsnej pani.

(Źródło: „Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej” str. 262-263. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMConv.).

Kościół Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika.
Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.
Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

"Gdy dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jeruzalem, i wysłał przed sobą posłańców." (Łk 9, 51-52). Ewangelista dla wyrażenia nieodwołalnego postanowienia Jezusa, aby kroczyć do Jerozolimy, używa wyrażenia, które dosłownie brzmi: „wtedy utwardził swoją twarz, aby pójść do Jeruzalem”. Łukasz pokazuje nam stopniowo oblicze Jezusa, który jest drogą prowadzącą do Ojca. Ta przemieniona twarz, której wygląd „zmienił się” i stał się inny od każdego innego, staje się teraz twarda. Odmienność Jezusa leży bowiem w posłuszeństwie miłości do Ojca, jego inność w mocy jego łagodności, jego twardość w czułości bezwarunkowej, która prowadzi Go do oddania się braciom. „Utwardzenie się” Jezusa jest dokładnie przeciwstawione zatwardziałości naszego serca. Jerozolima jest celem życia Jezusa. Jest On pielgrzymem który z każdego zakątka zatracenia, gdzie dotarł do braci, powraca do domu Ojca. Jego droga rozpoczyna się w Samarii i jest posłannictwem „Samarytanina”, przyjściem między nas by nas zbawić. Wszystkie Jego spotkania z braćmi

objawiać będą stopniowo twarz Syna miłosiernego Ojca (por. Łk 6. 36). Jednakże już odtąd podany jest fundamentalny rys tej twarzy, którym jest posłuszeństwo miłości przeciwstawione lęklivemu nieposłuszeństwu Adama. Jezus nawiązuje do prorocstwa z Ml 3, 1nn, gdzie jest mowa o aniele wysłanym przed Panem, aby przygotował dzień Pański, czyli ostateczny dzień sądu i zbawienia. Uczniowie, jak Jan Chrzciciel (Łk 1, 76), są posłani przed Nim, aby przygotować Mu przyjęcie. Jest to cel każdego apostołstwa. „*Ten, który ma przyjść*” przychodzi wszędzie, gdzie przyjęte zostało zapowiadające Go Słowo i człowiek dołącza się do Jego drogi.

ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie z 91 Czuwania w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 3 września 2024 r., odbyło się po raz 91 Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, pielgrzymi przystąpili także do sakramentu pokuty i pojednania. Podczas Adoracji śpiewaliśmy pieśni na cześć naszej Patronki, św. Kingi. W modlitwie różańcowej, którą prowadziły Panie z Koła Różańcowego w Nowym Korczynie, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie wszystkie nasze intencje, szczególnie dzieci, młodzież, nauczycieli, wychowawców, katechetów i pracowników szkoły z racji rozpoczynającego się nowego roku szkolnego. Modliliśmy się za rodziny, młodzież, która w tym roku rozpocznie przygotowanie do sakramentu Bierzmowania i dzieci, które w nowym roku szkolnym przystąpią do Pierwszej Komunii Świętej oraz ich rodziców. W Ewangelii, odczytanej podczas Eucharystii usłyszeliśmy słowa: „Jezus udał się do Kafarnaum, miasta w Galilei, i tam nauczał w szabat. Zdumiewali się Jego nauką, gdyż słowo Jego było pełne mocy”. (Łk 4, 31-32). Św. Łukasz opowiada nam o władzy i mocy słowa Jezusa. Ta szczególna władza polega na tym, iż ma On moc sprawiać to, o czym mówi, wymóc posłuszeństwo na złym duchu i wyzwolić człowieka od niego. Św. Łukasz chce przekazać czytelnikowi, że również on, który sam nie widział Pana, może doświadczyć dziś mocy Jego słowa i może zostać uwolniony od złego. Dokonać się to może przez posłuszeństwo przesłaniu Chrystusa, bo Chrystus wraz z całą swoją mocą zbawczą jest rzeczywiście obecny w głoszonym dzisiaj słowie. Ten krótki fragment ukazuje nam podstawową prawdę wiary chrześcijaństwa, że Słowo Boże, żyjące dzisiaj w Kościele dokonuje zbawienia, które głosi. Jednak tylko posłuszeństwo wiary jest w stanie poznać tę prawdę. Słowo Boże zawsze jest skuteczne i ten, kto jest mu posłuszny, może je poznać i zebrać zapowiadane przez nie owoce; kto natomiast jest nieposłuszny, poznaje je w sposób negatywny, doświadczając pustki nieobecności owoców Bożego Słowa. Święta Kinga jest dla nas wzorem osoby, która w każdej sytuacji życia potrafi otworzyć serce dla Chrystusa i doświadczyć mocy Bożego słowa. „*Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne ..., zdolne osądzić pragnienia i myśli serca*” (Hbr 4, 12). Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim, łącząc się duchowo z pielgrzymami, którzy nawiedzają Jasnogórskie Sanktuarium. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 53 numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli”. Jest również dostępny nowy śpiewnik, wydany z okazji 25-lecia Kanonizacji Świętej Kingi pt. „*Patronka Miasta Święta Kinga*”, w którym znajdziemy teksty i zapis nutowy pieśni na cześć Świętej Kingi, którymi modlimy się podczas czuwań i uroczystości w Nowym Korczynie. Serdecznie zapraszam na kolejne Czuwanie ku czci naszej Patronki, we wtorek, 1 października 2024 r. w Kościele pw. Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika czyli w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi.

ks. Paweł Majewski

Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

Ref: *Święta Kingo, Ty jesteś Patronką
I nadzieją Nowego Korczyna.
Niechaj Twoja modlitwa, Boża łaska i miłość
umacnia nas w życia godzinach.
Niechaj Twoja modlitwa, Boża łaska i miłość
umacnia nas w życia godzinach.*

1) Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha,
zapomnij o swym ludzie, o domu swego ojca.
Król pragnie twego piękna,
On twoim Panem, oddaj Mu pokłon.

2) Córa królewska wchodzi pełna chwały,
w złotogłów odziana. W szacie wzorzystej

Do Króla ją prowadzą,
za nią przywodzą do ciebie,
dziewice, jej druhny.

3) Wiodą je z radością i w uniesieniu,
wkraczają do królewskiego pałacu.
Synowie twoi zajmą miejsce twych ojców,
ustanowisz ich książętami, na całej ziemi.

Alleluja, alleluja, alleluja.

ks. Paweł Majewski.

Kolejne czuwania: 5 listopada, 3 grudnia 2024 r.
